

Ohjaajan sana – ajatuksia musikaalista

"LumenTaju" -teos on kiehtonut minua siitä asti, kun sen ensimmäisen kerran luin sen ilmestyttyä. Tuolloin teos jännittävän tarinansa, ja henkilöhahmojenlisäksi puhutteli vahvan ja kunnioittavan luontokuvauksensa kautta. Kiehtovan Smillan vahva suhde lumeen, jäähän, Grönlantiin - ja yleensäkin koko arktiseen luontoon, tuntui puhuttelevan minua kokonaisvaltaisesti; pystyin eläytymään, miltei tuntemaan paukkuwan pakkasen, ja hyisen merituulen, vaikka luin teosta ensimmäistä kertaa keskikesällä.

Tuosta lukukerrasta saakka olen halunnut toteuttaa "Lumen Taju" näyttämöteoksena. Nyt kun tilaisuus on mahdollistunut mielessäni on vahvana visiona "Lumen Taju"-musikaali. Musikaalin maailma tulisi olemaan unen omainen, pitkälti alitajuntamaailmassaliikkuva arktinen Aikuisten satu. Alkuperäinen jännitystarina kulkisi toki kerronnan punaisena lankana, mutta Smillan tarinan tempautuessa liikkeelletietty realismi häviää, ja aika menettää merkityksensä.

Olen kotoisin pohjoisesta Suomesta -minulle arktisella luonnolla; lumella, jäällä, luonnonvaraisilla eläimillä onsuuri merkitys. Pohjoinen luonto opettaa lapsesta asti kunnioittamaan luonnonolosuhteita, ja ymmärtämään sen voiman.

"Lumen Taju" on kirjoitettu aikana, jolloin ilmastonmuutos, jäätiköiden sulaminen, ikiroudan häviäminensekä jääkarhujen uhanalaisuus oli vielä tulevaisuuden kauhuskenaario, jotakirjassa riipaisevasti sivutaan. Nyt, tänä päivänä, elämme tuota painajaista. Juuri siksi "Lumen Taju" -musikaalin on aika tulla tehdyksi näyttämölle, onhan teatteri aikaansa heijastava peili. Musikaalin sävy aikuisten arktisena satuna tulisi olemaan sinisävyisen melankolinen. Musikaalin skaala liikkuupienestä, ja herkästä suureen ja mahtipontiseen, loppua kohden kuitenkin toivoaluoden, niin kuin musikaali-genreen kuuluu.

-Sanna Paula Mäkelä, Teatteriohjaaja

